

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 16C/143/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5314206636
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Jančulová
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2014:5314206636.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Čadca samosudkyňou Mgr. Alenou Jančulovou v právnej veci navrhovateľa T. Š., nar. XX.X.XXXX, bytom Q. XXX, Č., právne zastúpeného Mgr. Michalom Grošaftom, advokátom, so sídlom Makovického 7, Žilina, proti odporcovi T. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. W. V. XXXX, o zvýšenie výživného na plnoleté dieťa, takto

rozhodol:

Návrh z a m i e t a .

Odporcovi sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Podaným návrhom došlým súdu dňa 24.6.2014 sa navrhovateľ voči odporcovi domáhal zvýšenia výživného. Podanie návrhu odôvodnil tým, že naposledy bola vyživovacia povinnosť odporcu k jeho osobe upravená rozsudkom Okresného súdu Čadca č.k. 8P/15/2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 7CoP/46/2013 zo dňa 26.6.2013, ktorým bol návrh matky na zvýšenie výživného zamietnutý a výška výživného bola ponechaná na základe rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 14P/13/2009, ktorým bolo určené výživné v dobe keď bol ešte maloletý v sume 75,-€ mesačne. Od posledného rozhodnutia súdu došlo k podstatnej zmene pomerov na jeho strane s prihliadnutím na jeho vek a na nárast životných nákladov. Tiež došlo k podstatnej zmene pomerov aj na strane odporcu, pretože tento požiadal o priznanie invalidného dôchodku z dôvodu zlého zdravotného stavu dolných končatín, pričom možno predpokladať, že invalidný dôchodok mu bol priznaný a teda že odporca zároveň dosahuje iný príjem ako v čase, keď súd naposledy o zvýšení výživného na jeho osobu rozhodoval. Navrhovateľ ďalej uviedol, že je študentom Strednej odbornej školy technickej v Čadci v 3. ročníku. Po ukončení základnej školy sa jeho matke podstatne zvýšili náklady na jeho odôvodnené potreby, najmä v súvislosti s prípravou na jeho budúce povolanie. Náklady na neho činia mesačne: cestovné 20,- €, poisťka vo výške 24,-€, na stužkovú sa skladá po 7,-€, vreckové poberá 20,-€, do posilňovne 14,-€, príspevky do školy 10,-€, za odev uhrádza mesačne 41,87 €, na stravu mesačne 180,-€, celkom jeho priemerné mesačné náklady na výživu činia 316,-€. Výživné, ku ktorému bol odporca zaviazaný nepokrýva ani jeho najzákladnejšie potreby, nie to nejakú nadstavbu v oblasti zdravotnej starostlivosti, kultúry, športu, záujmových aktivít a vzdelania. Okrem toho uviedol, že má nepravidelné výdavky, čo sa týka v súvislosti so štúdiom. Taktiež má náklady na nadobudnutie vodičského oprávnenia vo výške 300,- €. Bol si nútený túto sumu vypožičať od svojho strýka. Okrem súdom priznaného výživného mu odporca ničím iným neprispieva, nezaujíma sa o neho a nenavštevuje ho. Všetky náklady na jeho starostlivosť zabezpečuje len matka. Navrhovateľ ďalej uviedol, že žije v spoločnej domácnosti so svojou matkou a mladším súrodencom. Matka má pravidelný mesačný príjem 500,-€. Poberá prídavky na dve deti 47,04 €. Iný príjem nemá. Aby mohla matka zabezpečiť jemu a bratovi plnohodnotný a dôstojný život finančne jej vypomáha jej rodina a tiež matka pracuje v práci aj nadčas. Náklady s chodom domácnosti, v ktorej spolu s matkou žijú sú priemerne mesačne vo výške 189,94 € a to za elektrinu 66,-€ mesačne, za plyn

33,-€, za internet 10,50 €, za tuhé palivo 41,67 €, za poisťku domu 5,17 €, za odvoz odpadu 2,75 €, za daň za dom 4,42 € a za vodu 5,83 € a na drogeriu 20,-€ mesačne. Navrhovateľ ďalej uviedol, že má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov a to až do doby kým nebude schopný sám sa živiť.

Odporca sa k podanému návrhu písomne vyjadril dňa 18.7.2014 (č.l. 28, 29). Vo svojom vyjadrení uviedol, že jeho možností, schopností a majetkové pomery mu neumožňujú, aby platil na výživu navrhovateľa takou sumou ako to navrhovateľ požaduje, nakoľko je invalidný dôchodca od 20.2.2013 v dôsledku nervového poškodenia dolných končatín, ktoré už niekoľko rokov vôbec necíti. Pred priznaním invalidného dôchodku bol dlhodobo nezamestnaný, pričom poberal len príspevok z ÚPSVaR do dňa 31.12.2011 vo výške 60,50 € a od 1.1.2012 vo výške 97,19 €. Od decembra 2011 do februára 2013 bol dlhodobo práceneschopný a nemal žiaden iný príjem len príspevok z ÚPSVaR. Od 20.2.2013 poberal invalidný dôchodok vo výške 122,50 €, od 1.1.2014 vo výške 127,-€ mesačne. Kvôli zdravotnému stavu, ktorý sa zhoršuje k invalidite a nízkemu pracovnému potenciálu si nemôže nájsť vhodné zamestnanie. Pracuje momentálne len na dva mesiaca na dohodu o pracovnej činnosti ako pomocný robotník a to sporadicky len keď mu to jeho zdravotný stav dovoľuje a to najviac 10 hodín týždenne. Nemôže vykonávať ťažšie práce, práce v chlade. Môže vykonávať len fyzicky nenáročné práce, bez dlhej chôdze a stáť, pričom odmena za vykonávanú prácu je veľmi nízka. Jeho priemerný mesačný zárobok je 70,-€. Nevlastní žiadny hnutelný a nehnuteľný majetok. Býva v spoločnej domácnosti u svojich rodičov spolu s bratom, kde na domácnosť prispieva a to na stravu 30,-€, na energie a vykurovanie 30,-€ mesačne. Zároveň potrebuje financie na lieky kvôli zhoršenému zdravotnému stavu. Minimálne minie na lieky 20,-€ mesačne a na telefón 20,-€ mesačne. Na bankovom účte nemá žiaden vklad. Platí okrem toho ešte výživné na syna T. 75,-€ mesačne a na maloletého Y. 60,-€ mesačne. Výživné má úplne vyplatené, i keď to často finančne nezvláda a platby nie sú pravidelné.

Z dokazovania vykonaného na pojednávaní dňa 6.8.2014 a to z výsluchu účastníkov, prečítaných a oboznámených listinných dôkazov a to návrhu č.l. 1 až 4, fotokópiami príjmových pokladničných dokladov č.l. 6, výplatných pásov č.l. 7, výpisom z účtu matky navrhovateľa č.l. 8, 9, poistenie domácnosti č.l. 10, príjmových a pokladničných dokladov Mesta Č. č.l. 11, fotokópiami poštových poukážok a platobného dokladu SIPO č.l. 12, dodatku k poisťnej zmluve na meno A. Š. č.l. 13, poisťka k poisťnej zmluve na meno T. Š. č.l. 14, faktúra pre odberateľku A. Š. č.l. 15, návrh poisťnej zmluvy A. Š., poistené dieťa Y. Š. č.l. 16, príjmový pokladničný doklad na Y. Š. č.l. 17, 18, 19, 20, na č.l. 20 aj fotokópie cestovných lístkov. Ďalej samosudkyňa oboznámila vyjadrenie odporcu č.l. 28, 29, rozhodnutie SP č.l. 30 až 32, odborný posudok o invalidite č.l. 33, rozhodnutie SP č.l. 34, dohoda o pracovnej činnosti č.l. 35, 36, list zo zdravotnej dokumentácie odporcu č.l. 37, 38. Taktiež samosudkyňa oboznámila aj obsah spisu 14P/13/2009 - najmä rozsudok Okresného súdu Čadca č.k. 14P/13/2009-48, rozsudok zo spisu 8P/15/2012 Okresného súdu Čadca č.k. 8P/15/2012, rozsudok Krajského súdu Žilina č.k. 7CoP/46/2013 č.l. 73 až 77, taktiež oboznámila aj obsah spisu 5P/39/2014 - najmä návrh č.l. 1 až 4 o zvýšenie výživného na maloletého Y. Š. súd zistil nasledujúci skutkový stav.

Predmetom tohto konania je zvýšenie výživného na plnoletého Petra Ševca. Odporca tvrdenia navrhovateľa vrátane nákladov ako ich navrhovateľ na svoju výživu vyčíslil nespochybnil. Z predložených listinných dôkazov a to z príjmového pokladničného dokladu (č.l. 6) mal súd preukázané, že navrhovateľ uhradil dňa 29.5.2014 za stomatologické ošetrenie sumu 24,46 € a z príjmového pokladničného dokladu zo dňa 24.6.2013 vyplýva, že zaplatil za autoškolu sumu 300,-€. Taktiež predložil aj kópiu poisťnej zmluvy (č.l. 14), z ktorej vyplýva, že dňa 13.11.2013 uzatvoril poisťnú zmluvu so začiatkom poistenia 31.12.2013. Jednalo sa o kapitálové poistenie a pripoistenie s tým, že celkové mesačné poistenie je 24,20 €. Ďalej súdu predložil aj fotokópie príjmových pokladničných blokov (č.l. 17 až 20), ktorý obsahuje príjmové pokladničné doklady od zubných lekárov, ktoré ošetrenia absolvoval jeho brat Y. Š., teda nie osoba, ktorá sa domáha zvýšenia výživného, t.j. navrhovateľ. Rovnako predložil aj listinné doklady a to návrhy poisťnej zmluvy č.l. 16, poisťnej zmluvy č.l. 13, ktoré sa týkajú poistenia jeho matky A. Š.covej. Tiež predložil aj fotokópie príjmových pokladničných dokladov a výplatných pásov č.l. 7, výpisov z účtu č.l. 8, poistenie domácnosti - budovy č.l. 10, príjmových pokladničných dokladov o úhrade daní Mestu Č. č.l. 11 a poštových poukážok a platobného dokladu SIPO o platbách za vodu, rozhlas a elektrinu.

Z rozhodnutia sociálnej poisťovne zo dňa 5.3.2013 (č.l. 30 až 32) mal súd zistené, že odporcovi bol priznaný odo dňa 20.2.2013 invalidný dôchodok vo výške 122,50 € mesačne z dôvodu, že má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 45 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, pričom sa jedná o dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav s poklesom schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Z rozhodnutia sociálnej poisťovne zo dňa 5.12.2013 (č.l. 34) súd zistil, že odporcovi bol odo dňa 1.1.2014 zvýšený invalidný dôchodok na sumu 127,-€ mesačne.

Z dohody o pracovnej činnosti (č.l. 35) súd zistil, že dňa 7.5.2014 uzatvoril odporca ako zamestnanec so spoločnosťou F., L..C..I., V. W. Y. dohodu o pracovnej činnosti, kde sa zaviazal odporca ako zamestnanec vykonávať stavebné pomocné práce a to odo dňa 9.5.2014 v rozsahu 10 hodín týždenne. Dohoda bola uzatvorená do 31.12.2014 a odmena za vykonávanú prácu činila 2,10 € /hod.podľa súpisu odpracovaných hodín.

Z dohody o pracovnej činnosti zo dňa 28.7.2014 uzatvorenej medzi odporcom ako zamestnancom a X. L. - Č., V. W. V. ako zamestnávateľom vyplýva, že uzatvorili dohodu o pracovnej činnosti, pričom odporca mal vykonávať práce pomocného stavebného robotníka a to búracie práce, čistenie na stavbe s miestom výkonu práce V. W. V.. Pracovno-právny vzťah sa začal dňa 29.7.2014. Bol uzatvorený na dobu určitú a dohodnutá maximálna dĺžka pracovného času bola 10 hodín týždenne s dohodnutou odmenou 2,10 € s tým, že odporca ako zamestnanec bude vykonávať práce v mieste podľa potrieb zamestnávateľa a realizácie zákazky.

Zároveň odporca súdu predložil list zo zdravotnej dokumentácie (č.l. 37), z ktorého vyplýva, že je v pravidelnej liečbe u Y. Y.W. C., ortopéda, že u neho pretrvávajú naďalej bolesti po zaťažení. Užíva pravidelne lieky Suplasyn a má lekárom odporúčaný trvalý šetriaci režim. Pravidelne sa má podrobovať kontrole. Z potvrdenia o príjme (č.l. 39) súd mal zistené, že v období od 5 mesiaca roku 2014 do 6 mesiaca roku 2014 mal odporca za dva mesiace čistú mzdu celkom 140,83 €.

Z listinného dôkazu a to z odborného vyjadrenia (č.l. 49 až 54), ktoré odborné vyjadrenie bolo vypracované z podnetu navrhovateľa, kde znalec Y. R. Q. udáva, že zo záverov predloženého odborného posudku o invalidite vypracovaného Sociálnou poisťovňou, pobočka Čadca nevyplýva časovú obmedzenie práce. Taktiež z predloženého posudku nevyplýva vykonávanie prác len po obmedzenú dobu.

Súd k uvedenému odbornému vyjadreniu udáva, že znalec vo svojom odbornom vyjadrení nedáva odpoveď na otázku, či odporca môže vykonávať práce bez dlhej chôdze a státia alebo fyzickú nenáročnú prácu s možnosťou striedania polôh, prípadne prácu bez dlhej chôdze a státia alebo fyzický nenáročnú prácu. . Samotná skutočnosť, že uvedené skutočnosti zo záverov predloženého odborného posudku o invalidite nevyplývajú, ešte nie je skutočnosťou, ktorá by preukazovala, že odporca môže vykonávať prácu bez dlhej chôdze a státia alebo fyzicky nenáročnú prácu po neobmedzenú dobu.

Z potvrdenia o mzde, odmene za zárobkovú činnosť (č.l. 56) vyplýva, že odporcovi bola vyplatená čistá mzda v 9 mesiaci roku 2014 za 40 odpracovaných hodín vo výške 78,12 €.

Z obsahu spisu 8P/15/2012 mal súd zistené, že naposledy bolo o návrhu na zvýšenie výživného na odporcu rozhodované Okresným súdom v Čadci. Okresný súd Čadca rozhodol rozsudkom 8P/15/2012-54 zo dňa 26.11.2012, ktorým zvýšil výživné na navrhovateľa zo sumy 75,-€ na sumu 100,-€ mesačne. Následne na základe odvolania odporcu rozhodol vo veci Krajský súd Žilina rozsudkom č.k. 7CoP/46/2013-73 zo dňa 26.6.2013, ktorým rozsudok okresného súdu zmenil tak, že návrh na zvýšenie výživného zamietol. V čase pôvodného rozhodovania súdu o zvýšení výživného na navrhovateľa od 1.9.2012 navrhovateľ navštevoval 2 ročník L. M. Š. U. Č.. Cestoval do školy hromadnými dopravnými prostriedkami. Náklady na cestovné predstavovali pre matku a dve deti 35,-€ mesačne. T. sa skladal na stužkovú. Matka mala výdavky so zakupovaním jeho pracovného oblečenia, pracovnej obuvi a náradia. Matka pracovala v spoločnosti F., L..C..I., M., pracovisko V. W. L. T. U. Č.. Jej priemerný mesačný čistý

príjem predstavoval sumu 395,-€ mesačne + osobný príplatok 40,-€ mesačne. Matka mala výdavky na bývanie za elektrinu 60,-€, za plyn 33,-€, za tuhé palivo 500,-€ ročne, platila poisťku na dom, poplatky za odvoz odpadu, daň z nehnuteľnosti, vodu, poisťku na obidve deti.

Otec býval u svojich rodičov. Bol nezamestnaný. Od 1.1.2012 poberal dávky v hmotnej núdzi v sume 97,19 €. Od decembra roku 2011 bol dlhodobo práceneschopný. Bol hospitalizovaný na neurologickom oddelení s diagnózou polyneuropathie dolných končatín. Priebeh ochorenia, ktorým trpel otec je rôznorodý. V drvivej väčšine prípadov chronicky sa zhoršujúci. Matka navrhovateľa už v čase rozhodovania o zvýšení výživného poukázala na to, že aj keď je otec navrhovateľa nezamestnaný a má zdravotné problémy zo žiadnej lekárskej správy nevyplýva, že by sa nemohol zamestnať a otec si privyrábal brigádne. Matka ďalej uvádzala, že okrem základného výživného iným spôsobom na výživu detí neprispieva. Už vo svojom rozsudku Krajský súd Žilina konštatoval, že u T. došlo k zmene jeho pomerov v jeho odôvodnených potrebách, ktoré sú závislé od jeho veku, zdravotného stavu, fyzickej a duševnej vyspelosti a tiež došlo aj k zvýšeniu nákladov v súvislosti s jeho nástupom na strednú školu, kde sa zvýšili jeho výdavky, najmä v súvislosti so zakupovaním pracovného oblečenia, pracovnej obuvi ako aj školských pomôcok. Avšak krajský súd vo svojom rozsudku poukázal na to, že pri stanovení rozsahu vyživovacej povinnosti je nutné vychádzať z možností, schopností a majetkových pomerov rodičov. Možností sú chápané ako objektívna kategória, schopností ako subjektívna kategória. Konkrétne je potrebné zohľadniť vek, zdravotný stav, vzdelanie, manuálnu zručnosť, pracovné návyky, pracovné skúsenosti, flexibilitu, adaptabilitu, sociálnu zrelosť povinného rodiča, nepriaznivú situáciu na trhu práce, vysokú nezamestnanosť v regióne a pod. Na základe výsledkov vykonávaného dokazovania krajský súd dospel k záveru, že nie je v možnostiach a schopnostiach platiť výživné v rozsahu ako bolo stanovené okresným súdom. Krajský súd poukázal vo svojom rozhodnutí na to, že vzhľadom na zdravotný stav otca, taktiež na to, že jeho jediným príjmom je len dávka v hmotnej núdzi vo výške 97,19 € nie je v jeho možnostiach a schopnostiach, aby na výživu navrhovateľa prispieval tak ako to maloletý zastúpený matkou požaduje a preto návrh zamietol.

Podľa § 78 ods.1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

S poukazom na ustanovenie § 78 ods.1 Zákona o rodine súd skúmal k akej podstatnej zmene pomerov na strane účastníkov došlo od posledného rozhodnutia súdu.

Podľa názoru súdu na strane navrhovateľa k žiadnej podstatnej zmene pomerov nedošlo. Naďalej tak ako v čase pôvodného rozhodovania súdu je študentom L. Š. U. Č.. Nemá iné výdavky okrem tých, na ktoré už súd v čase posledného rozhodovania o zvýšení výživného prihliadal. Pokiaľ ide o otca maloletého dieťaťa na jeho strane k podstatnej zmene pomerov taktiež nedošlo. Je síce pravdou, že poberá invalidný dôchodok, avšak tento len mierne prevyšuje sumu, ktorú poberal v čase pôvodného rozhodovania z titulu dávok v hmotnej núdzi. Odporca pracuje na dohodu. Nejedná sa o dlhodobo pravidelne sa opakujúci príjem, nakoľko bol dlhodobo práceneschopný. Jeho príjem na základe dohody činí priemerne okolo 70,-€ mesačne. Z čoho je zjavné, že nie je v jeho možnostiach a schopnostiach, aby na výživu plnoletého syna prispieval v takej výške ako to navrhovateľ požaduje.

Vykonaným dokazovaním nemal súd preukázané, že by u odporcu došlo k zlepšeniu zdravotného stavu. Naopak mal preukázané, že bol uznaný za invalidného s poklesom pracovnej činnosti 45 %. Aj z odborného vyjadrenia č. 7/2014 nevyplýva, že by odporca mohol vykonávať dlhodobú prácu a to fyzicky nenáročnú s možnosťou striedania pracovných polôh počas 8 hodín pracovnej doby. Z vyjadrenia len vyplýva, že táto skutočnosť nebola z predbežného odborného posudku o invalidite vypracovaná sociálnou poisťovňou zistená, že to nevyplýva z tohto posudku, ale nepreukazuje, že odporca môže v obmedzenom rozsahu dlhodobo práce vzhľadom na svoj zdravotný stav vykonávať. Súd rovnako poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Žiline, kde krajský súd poukazuje na to, že treba prihliadať aj okrem zdravotného stavu odporcu aj na to, v akej lokalite odporca žije, aký je záujem o prácu osôb, ktoré sú obmedzené pri vykonávaní svojich pracovných činností, teda zamestnávanie osôb so zdravotným postihnutím. Navrhovateľ v tomto konaní nepreukázal, že o osoby s takýmto zdravotným postihnutím je na trhu práce záujem, že odporca má možnosť sa zamestnať aj na pracovnú dobu v

trvaní 8 hodín. Jedná sa o konanie sporové, v tomto konaní navrhovateľ už nie je maloletým dieťaťom, kde by bolo povinnosťou súdu skúmať a zisťovať, či odporca mal alebo nemal možnosti na trhu práce lepšie realizovať, t.j. nájsť si lepšie platenú prácu. Bolo povinnosťou navrhovateľa tieto skutočnosti súdu preukázať. Pokiaľ navrhovateľ poukazuje na to, že odporca sa o neho nezaujíma, nestretáva sa s ním a ani sa naňho nekontaktuje a aj toto konanie odporcu je v rozpore s dobrými mravmi, súd poukazuje na to, že navrhovateľ je už dospelý, nie je maloletým dieťaťom a nemôže očakávať len to, že prejavovať záujem bude oňho otec, záujem by mal byť vzájomný. Taktiež súd poukazuje na to, že aj napriek tomu, že navrhovateľ je dospelý a je študentom je bežné, že počas prázdnin si študenti aj zo sociálne slabších rodín privyrábajú aj formou brigád. Na jednej strane navrhovateľ poukazuje na to, že aj napriek nepriaznivému zdravotnému stavu by mal odporca vyvinúť zvýšené úsilie a hľadať si prácu, kde by zarobil viac, aby mohol prispievať na jeho výživu. Na druhej strane navrhovateľ ako dospelá osoba si túto prácu aspoň brigádne nehľadá. Očakáva, aby zvýšené úsilie vyvíjal len odporca. Navrhovateľ vo svojom vyjadrení udáva, že má zvýšené výdavky aj na voľnočasové aktivity, ktoré súvisia s návštevou posilňovne 14,-€, vreckové 20,-€, na stravu 180,-€, na poisťku 24,-€. Súd poukazuje na to, že navrhovateľ sa má podieľať na životnej úrovni svojich rodičov. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, že životná úroveň odporcu je nízka. Nevlastní žiaden majetok, či už nehnuteľný prípadne hnuteľný väčšej hodnoty. Jeho jediným príjmom je len invalidný dôchodok vrátane príjmu, ktorý má z vykonávaných prác na základe dohôd o vykonaní práce, teda celkom priemerne mesačne má príjem 207,-€. Ak od tejto sumy odpočítame výživné, ktoré doposiaľ platí na navrhovateľa v sume 75,-€ a výživné, ktoré platí na maloletého Y. Š. vo výške 60,-€ ostáva odporcovi na stravu, ošatenie, lieky, bývanie, náhradu cestovného a ostatné nevyhnutné výdavky suma 72,-€. Z tejto sumy uhrádza 30,-€ na bývanie pre svojich rodičov a suma 42,-€ mu ostáva na stravu, lieky a ostatné nevyhnutné potreby. Na rozdiel od navrhovateľa nenavštevuje posilňovňu, neplatí si žiadnu poisťku a nemá tak vysoké náklady na stravu ako navrhovateľ, ktorý udáva sumu 180,-€. Ako už navrhovateľ vo svojom návrhu uviedol, dieťa sa má podieľať na životnej úrovni svojich rodičov, teda aj svoje potreby musí navrhovateľ prispôbiť sociálnej situácii svojich rodičov. Súd nepopiera, že k základným životným potrebám patria aj voľnočasové aktivity a to či už návšteva kina, divadla, prípadne iných športových podujatí, avšak výdavky na tieto aktivity sú až druhotné a podstatné je uspokojenie základných životných potrieb a to stravy, ošatenia, lekárskej starostlivosti. V závislosti od toho aká je finančná situácia povinnej osoby, od toho sa aj odvíjajú aj voľnočasové aktivity a náklady na ne u osoby oprávnenej. Nemožno požadovať od odporcu, aby v zvýšenej miere prispieval na potreby navrhovateľa a to súvisiace s platením jeho poisťného, čo nie je nevyhnutný výdavok, ani návštevou posilňovne s vreckovým, keď jeho príjem nedosahuje ani sumu životného minima na plnoletú dospelú osobu, ktorá v súčasnej dobe činí 198,09 €. Suma životného minima na nezaopatrované neplatné dieťa činí 90,42 €. Odporca na výživu navrhovateľa sumou 75,-€ prispieva, taktiež má vyživovaciu povinnosť voči navrhovateľovi aj jeho matka. Čiže navrhovateľ sumu životného minima dosahuje na rozdiel od odporcu, ktorý je hlboko pod touto sumou. Preto súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol a to aj z toho dôvodu, že v podstatnej zmene pomerov na jeho strane nedošlo, nezačal navštevovať vysokú školu, nezhoršil sa mu podstatným spôsobom zdravotný stav. Jeho sociálna situácia je taká, ako bola v čase pôvodného rozhodnutia. Taktiež k podstatnej zmene pomerov nedošlo ani na strane odporcu. Samotná skutočnosť, že mu bol priznaný invalidný dôchodok, ešte nemala za následok to, že by sa mu podstatným spôsobom zvýšili jeho príjmy a tým sa aj podstatným spôsobom zlepšila jeho sociálna situácia. Už v čase pôvodného rozhodovania bol na hranici chudoby a aj napriek tomu, že mu bol priznaný invalidný dôchodok a privyrába si aj na základe dohôd, stále sa pod hranicou chudoby nachádza. Navyše má ešte aj dve vyživovacie povinnosti voči navrhovateľovi a jeho bratovi, ktoré si plní a má taktiež aj zlý zdravotný stav, preto súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods.1 O.s.p. a odporcovi, ktorý bol v tomto konaní v celom rozsahu úspešný by prináležalo právo na náhradu trov konania. Odporca si však právo na náhradu trov konania neuplatnil a preto mu ani trovy konania priznané neboli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa

jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p. - musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované, je potrebné ho predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. (sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát, súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali, bol odvolacím súdom schválený zmier)

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.